

Дарего

ЧОЯТ ҲАМЕША ХОЛИСТ, ИРОДА

Бори аввал дар яке аз мулоқоту бо донишчўёни гулийи тоҷикикӣ факултети физиологии Донишгоҳи давлатии Фарғона ин чавондухта ри сурхури дидса будам, ки донишшу законосид баланд дошт. Дар байтбарак низ хеле фаъол буд. Дарк кардам, ки Ирода Фаничонова оизанд хуб дорад ва ба ҳадафҳо наҷиби худ ноило ҳоҳад шуд.

Бори дигар Иродаро дар маросими таҷлили 60-солагии Масъуди Мирзо – шоир, журналист ва раиси Маркази милий-фарҳангии тоҷикони вилояти Фарғона дидам. Вай ҳамон рӯз ҳамроҳи ду писар-чааш ба саҳна баромад ва байдӯд табрики соҳибчаш таронаи магруберо ба самви иштирокчиён тақдим намуд. Садояни ҳеле шуҳу гуворо буд. Он бу мусиқа чӯр шуда, дар фазои толор махин танин андохт ва табъи ҳозиринро билида соҳт. Соҳиб чунин хунари боло будани Иродадар радифи иштирокниёни дигари маҳфил маро низ моту

мабут карда буд.

Сонӣ шунидам, ки чанд нафар байди ҳатми мувфақонаи донишгоҳ бо қотаи давлатӣ шомили магистратураи Донишгоҳи давлатии Самарқанд шуданд ва дар байнашон Ирода низ ҳаст, ки машгули таҳсил ва пажӯҳии имлӣ мебошад. Аз ин ҳардад низ сарфароз гаштам ва умдервориам афзуд, ки дуктарони сўйи оҳиста ба макому манзалиҳи соҳиб мешаванд... Аммо...

Аммо рӯзе ҳабари шуми ба ҷони ҳуд қадс қардан Иродадар маро саҳт мутахайирӣ наҷуд. Бовар накардам! Охир, ин чавондухтари бебоқ, бо-ғазли донишгоҳи ҷаҳонӣ мебошад. Аз ин ҳардад, ки даст ба ҳудуқшиз занад? Магар шавҳар, падару модар, ҳешу табор ва атрофиен пай набурданд, ки дар рӯҳияти вай таబаддулоте мушоҳид мешавад, ҷизе дили вайро саҳт фишор мебошад, вайро аз ҷонин ҳаётэ зиндагӣ дилсард мекунад?... Эҳ, Ирода, Ирода! Магар дилат аз санг ҳам саҳт шуда буд, ки

дунёро осонакар тарк намуди ғарғӣ? Охир, бо ин рафтани пеш аз ҳама писар-чаҳои дӯструрӣ таро либоси бемодарӣ пӯшондӣ ва зиндиги як умр барояшон талҳ кард! Ту онҳоро ҷунон тарбии мекардӣ, ки мисли ҳудат шахсони боимли бомаърифат шаванд ва забони фарҳанги ҳудро дӯст даранд. Писарчароят ин рисолатро аллакай аз қӯдакӣ бо сарбаландӣ ба ҷо мөвэрандард ва дар пахлаҳи мөвэрандард монанду ҳамошӣ додӣ, аммо аз ғурур нишоне надишад. Доностин, ки ин курси гурӯҳи тоҷикии донишгоҳро махсус ту барин донишчӯёни мансутиятишинос шуҳӯ мебахшанд ва онро дар маҳфилиро бубинанд, сад бор мурда боз зинда мешаванд.

Дар донишгоҳ-ҷӣ? Он ҷо ստодонан мунтазир банданд, ки ана, байди муддати кӯтоҳе боз як нафар шогирдашон ба сағи онҳо ҳоҳад пайваст, ки

хатто фикр накардӣ, сарнавишти ояндам ин ду писар-чаҳои зебову ҳуҷазабону ҳуҷалом ҷо ҳоҳад шуд!

Хуб медонистӣ, ки байди рафтани дили онҳо бароят

зуд-зуд тағн мешавад, модар

ри ҳудро ёд мекунанд, аз ҳар

ҳоҳаву ҳар манзил, ҳар маҳ

филу ҳар анҷуман мадара-

шонро мечӯянд, аммо дигар

ту пеши ҷашониаш ҳуҷа

намегардӣ ва онҳо ночору

ноилоҷ мемонанду ҳамошӣ

нанд, ки дарду додги дила-

шонро ба қӣ кафонанд.

Падару модаротро ҳам

фикр накардӣ, Нагуфти, ки

дили онҳо ба ҷавонмарг

маҳрум ҳардӣ. Кӣ дигар ба

онҳо мисли ту ғамхорӣ ҳоҳад

карда ва қӣ нозӣ ҳардуро мис-

ли ту – модари азизашон ҳо-

ҳад бардошт?

Ҳамоҳо нозардори пи-

сарҳоят будӣ. Акунӣ ҳардур-

ро аз имрӯзҳои ҳудоҳондӣ

мехонданд. Ҳамоҳо ҳардуро мис-

ли ту – модари азизашон ҳо-

ҳад бардошт?

Ҳамаро ҳайратзада ҳардӣ.

Чи тарв дилат шуд, ки ор-

зухоҳ ширини ин наврасони

калъоҳон ғонбуғорро ба

армони якӯмрӯ табдил дихӣ

ба онҳоро дар нимаро гузо-

ригу буғарӣ? Магар дилат аз

ҷониши онҳоро ҳамошӣ додӣ,

кимони ҳамошӣ додӣ, аммо

дилат аз ҷониши онҳоро ҳамошӣ

додӣ, ки дар ҷониши онҳоро ҳамошӣ

</